

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЕМЕЦЬ Дмитро Ігорович – викладач кафедри мистецьких дисциплін Академії культури і мистецтв, актор Закарпатського академічного обласного театру ляльок.

Наукові інтереси: саморозвиток, самодослідження.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

YEMETS Dmytro Ihorovych – teacher of the Department of Performing Arts at the Academy of Culture and Arts, actor of the Transcarpathian Academic Regional Puppet Theater.

Circle of scientific interests: self-development, self-research.

Стаття надійшла до редакції 12.05.2024 р.

УДК 37:[391:746](477.87) (045)

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2024.08.130

КОКАШ Ержейбет Карлівна –

викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0005-9669-9876>
e-mail: ildiko@kmf.uz.ua

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДТВОРЕННЯ НАРОДНОГО СТИЛЮ ОДЯГУ

КОКАШ Ержейбет Карлівна. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДТВОРЕННЯ НАРОДНОГО СТИЛЮ ОДЯГУ

У статті в результаті проведеного дослідження уточнено зміст дефініцій «умови», «педагогічні умови», схарактеризовано стиль українського вбрання. У процесі проведення пошукової роботи ми визначили педагогічні умови формування готовності до вивчення і відтворення особливостей народного стилю одягу Великодобронської громади Закарпатської області, а саме: стимулювання мотивації до розвитку творчого потенціалу особистості у створенні народного стилю одягу; створення народного стилю одягу визначаємо в сегменті використання інтерактивних форм і методів художньо-творчої діяльності з метою актуалізації потреби в самовдосконаленні й розвитку особистісних якостей; активізація самостійної роботи з використанням особистісно зорієнтованої взаємодії з оточуючим середовищем, яка базується на розкритті індивідуальних якостей суб'єктів діяльності.

У процесі дослідницької діяльності доведено, що запровадження педагогічних умов формування готовності до відтворення народного стилю одягу передбачає використання наступних підходів: системного, компетентнісного, особистісно зорієнтованого, праксеологічного, необхідних умінь і навичок раціональної творчої діяльності, культурологічного, аксіологічного, технологічного.

Ключові слова: педагогічні умови, народний стиль одягу, художньо-творча діяльність.

KOKASH Erzheybet Karlivna. PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF READINESS TO RECREATION OF THE NATIONAL STYLE OF CLOTHING

Thus, as a result of the conducted research, we clarified the content of the definitions of «conditions», «pedagogical conditions», and characterized the style of Ukrainian clothing. In the process of conducting search work, we determined the pedagogical conditions for the formation of readiness to study the peculiarities of the folklore style of clothing of the Veliko Dobron community of Zakarpattia region, namely: stimulation of motivation for the development of the creative potential of the individual in the creation of the folklore style of clothing; we define the creation of a folk style of clothing in the segment of the use of interactive forms and methods of artistic and creative activity in order to actualize the need for self-improvement and development of personal qualities; activation of independent work using personal-oriented interaction with the environment, which is based on the disclosure of individual qualities of the subjects of activity.

In the process of research, it has been proven that the introduction of pedagogical conditions for the formation of readiness to study folklore style of clothing involves the use of the following approaches: systemic, competence-oriented, personally oriented, praxeological, necessary abilities and skills of rational creative activity, cultural, axiological, technological.

It has been proven that clothing style is one of the main elements of every person's image. Certain substyles are distinguished within one style. A person's image is influenced by accessories, color of clothes, selection of fabrics, details of individual models of clothes, shoes. Currently, a person's clothing style is determined by gender, age, social status and profession. The style of clothing is influenced by a person's personal taste, environment, religious affiliation, lifestyle and individual and ethnic characteristics of each person.

Keywords: pedagogical conditions, folk style of clothing, artistic and creative activity.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. На тлі політичних, соціальних, економічних і культурних змін, які відбуваються у глобалізованому суспільстві, яскравим і колоритним відображенням краси і естетики народної творчості є національний український костюм. Народний одяг визначає приналежність до того

чи іншого етносу, а в сучасному світі українські мотиви надзвичайно популярні серед молоді. Дизайнери, створюючи свої шедеври, звертаються до народних джерел і всіляко використовують характерні деталі, надаючи їм відтінки колоритної самобутності. За такого підходу проблема актуалізації педагогічних умов формування готовності

до відтворення народного стилю одягу є актуальною і своєчасною.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Студіювання наукової літератури доводить, що проблемам вивчення особливостей відтворення народного стилю одягу присвячені дослідження таких науковців як-от: В. Бігунець, М. Бонгар, Г. Горинь, Ю. Жаткович, В. Коцан, Т. Лисько, Р. Пилип, Ф. Рубіш, Р. Родович, Х. Содомора та ін. Проте в українському науковому дискурсі недостатньо висвітленим залишається регіональний аспект проблематики формування готовності до створення народного стилю одягу.

Мета статті – актуалізація педагогічних умов формування готовності до створення народного стилю одягу Великодобронської громади Закарпатської області.

Виклад основного матеріалу дослідження. У науковому середовищі сутність поняття «педагогічні умови» потрактовується як обставини, завдяки яким реалізуються компоненти запропонованої педагогічної технології, спрямованої на підвищення ефективності досліджуваного феномена. Вітчизняні науковці, з-поміж яких: С. Гончаренка, М. Євтух, І Зязюн, А. Кузьмінський, О. Олексюк, О. Пехота, О. Савченко, С. Сисоєва та ін. з різних аспектів розглядають зміст поняття «педагогічні умови». У процесі теоретичного аналізу встановлено, що не існує єдиного тлумачення сутності поняття «умова». У словнику іншомовних слів умова розглядається як «сукупність факторів, які впливають на щось, створюють середовище функціонування або протікання чого-небудь» [10, с. 625]. Інші науковці «умову» визначають як вимогу однієї зі сторін, які домовляються; як усну чи письмову згоду про що-небудь; як правила, що встановлені в будь-якій сфері життя, діяльності; як обставини, за яких відбувається чи залежить що-небудь.

Слід зазначити, що трактування дефініції «педагогічні умови» включає такі визначення: рушійна сила будь-якого процесу, явища, чинник (тлумачний словник сучасної української мови); фактори, що забезпечують успішне навчання (О. Савченко); сукупність дій та взаємодій, що забезпечують досягнення максимально можливого корисного результату діяльності (С. Мельничук); взаємопов'язана сукупність внутрішніх параметрів та зовнішніх характеристик функціонування, яка забезпечує високу результативність навчального процесу і відповідає психолого-педагогічним критеріям оптимальності (В. Манько); певна обставина чи обстановка, яка впливає (прискорює чи гальмує) на формування та розвиток педагогічних явищ, процесів, систем, якостей особистості (Р. Гутова); атмосфера, в якій компоненти навчального процесу представлено в найкращому взаємовідношенні та яка надає можливість учителю плідно викладати (Г. Падалка) тощо.

Вітчизняні науковці В. Борисов та С. Борисова під педагогічними умовами розуміють «сукупність зовнішніх і внутрішніх обставин освітнього процесу, які дозволяють забезпечити високий рівень засвоєння особистістю загальнолюдських, національних цінностей і адаптації до виховання особистості» [2, с. 17].

Зважаючи на сказане, варто зазначити, що педагогічні умови – це є пошук нових шляхів формування ціннісного ставлення до змісту і результатів власної пізнавально-інтелектуальної діяльності. Їх варто інтерпретувати як сукупність організаційних форм, методів, прийомів, засобів координації виховного впливу на молодь для мотивації та стимулу ефективного саморозвитку особистісних здібностей та якостей, базових компетентностей у проєктуванні народного стилю одягу.

Ідея стилю полягає в тому, щоб не повністю копіювати національне вбрання, а лише запозичувати певні елементи, включаючи їх у сучасні моделі. За такого підходу широко використовуються плетіння, клаптикова техніка, аплікації та різноманітна вишивка. Невичерпна скарбниця народної творчості та національних традицій завжди надихала дизайнерів, художників та модельєрів на створення повсякденного і святкового одягу за народними мотивами.

Стиль одягу є одним з основних елементів іміджу кожної людини. У межах одного стилю розрізняють певні підстили. На імідж людини впливають аксесуари, колір одягу, підбір тканин, деталі окремих моделей одягу, взуття. Наразі, стиль одягу людини визначається статтю, віком, соціальним статусом та професією. На стиль одягу впливає особистий смак людини, оточуюче середовище, релігійна приналежність, спосіб життя та індивідуальні та етнічні особливості кожної людини.

Українське народне вбрання має давню історію, свідченням цього є фрески Софійського собору в Києві та сторінки Іпатіївського літопису. У них ми знаходимо предмети вбрання, а саме: сорочки, верхній одяг, свита, старовинні плащі, ногавиці, шаровари. Українське народне вбрання має також риси скіфського та візантійського одягу. На незначні зміни в одягу впливали також історичні часи та зміни в державності, межах українських земель.

Свій стиль одягу має і Великодобронська сільська громада – територіальна громада в Ужгородському районі Закарпатської області з адміністративним центром у селі Велика Добронь. Здебільшого, одяг мешканців Великодобронської сільської громади поділяється на літній і зимовий, тобто залежить від природо-кліматичних особливостей місцевості. Також вбрання поділяється на святкове та на кожний день. За основу Великодобронського національного вбрання береться повний святковий стрій. Основні елементи закарпат-

ського народного вбрання були сформовані ще у минулому столітті та пізніше майже не змінювалися. Про це свідчать назви одягу, які були відомі ще з давнини: свита, кожух, сорочка.

Так, вишиту сорочку у вигляді туніки чоловіки носять поверх суконних штанів – «гачей». Барвистою вишивкою розшиті комір, груди і поділ сорочки. На сорочку надягала безрукавка, а зверху сердак. Ці предмети одягу прикрашаються китицями з шерсті, шкіряними аплікаціями, шнурками і вишивкою. Зазвичай чоловіки носять капелюх, який називають «клебанка». Суконні шкарпетки, на які надягають постоли, називаються «капчури».

Жіноча сорочка з домашнього полотна в цьому регіоні називається «ромованка». Шийється вона зі вставками, у вишивках використовується техніка «гладь». В якості спідниці використовують «запаску» з вовняної тканини, яка кріпиться поясом – «багром». Безрукавки барвисто вишивають, прикрашають китицями, бісером, аплікаціями з шкіри. На голову найчастіше одягають красиву яскраву кольоровий хустку. «Зморщування» – постоли зі шкіри, надягають на довгі в'язані шкарпетки з орнаментом.

Виходячи із зазначеного ми зосередили увагу на наступних педагогічних умовах, які ефективно впливають на формування готовності до створення народного стилю одягу, а саме: *стимулювання мотивації до розвитку творчого потенціалу особистості у створенні народного стилю одягу; створення народного стилю одягу визначаємо в сегменті використання інтерактивних форм і методів художньо-творчої діяльності з метою актуалізації потреби в самовдосконаленні й розвитку особистісних якостей; активізація самостійної роботи з використанням особистісно зорієнтованої взаємодії з оточуючим середовищем, яка базується на розкритті індивідуальних якостей суб'єктів діяльності.*

Перша педагогічна умова спрямована на стимулювання мотивації до розвитку творчого потенціалу особистості у створенні народного стилю одягу.

Для активізації взаємодії суб'єктів творчого процесу один з одним та для спільного виконання поставлених завдань, забезпеченню пізнавальної мотивації у художньо-творчій діяльності, вільному обміну інформацією, оволодінню різними способами дій, розвитку комунікативних умінь використовувалися різні форми і методи художньо-творчої діяльності. Це сприяло взаємодії та співпраці на засадах партнерства (повага до особистості; доброзичливість і позитивне ставлення; довіра у відносинах; діалог – взаємодія – взаємоповага; розподілене лідерство; соціальне партнерство – рівність сторін, добровільність прийняття зобов'язань, обов'язковість виконання домовленостей).

Також важливим напрямом реалізації першої умови стало проведення низки майстер-класів, які

мали на меті презентувати велич художньо-творчої діяльності; формування творчої спрямованості, інтересу до створення народного стилю одягу; виховання любові та поваги до фольклорних традицій. Серед таких заходів на особливу увагу заслуговують тематичні години, присвячені становленню та розвитку фольклорних традицій краю. Така робота сприяла комунікативній взаємодії усіх учасників творчого процесу, виробленню самостійності в судженнях, упевненості в собі та інших, здатності знаходити привабливість у труднощах й ризику.

Другу педагогічну умову формування готовності до створення народного стилю одягу визначаємо в сегменті використання інтерактивних форм і методів художньо-творчої діяльності з метою актуалізації потреби в самовдосконаленні й розвитку особистісних якостей.

Інтерактивна форма роботи – це специфічна форма організації пізнавальної діяльності, яка має передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен суб'єкт художньо-творчої діяльності відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність.

Ми пропонуємо такі форми готовності до створення народного стилю одягу: інтерактивні бесіди, екскурсії, дискусії, тренінги, зустрічі із носіями фольклорних традицій, відвідування музеїв і театрів, круглий стіл, тематичні творчі вечори, ділові ігри, моделювання ситуацій тощо.

Так, під час бесіди відбувається обговорення конкретних зразків стилю одягу, вислуховуються й ураховуються думки, точки зору, вибудовуються певні взаємини між учасниками художньо-творчого процесу за принципами співпраці й партнерства. Дискусії або диспути передбачають зіткнення різних, інколи протилежних точок зору. Особливістю дискусії як методу виховання є полеміка, боротьба думок. Дискусія покликана навчити дисциплінувати свою думку, дотримуватися логіки доведення, аргументувати свою позицію, бути толерантним до позиції опонента. За допомогою переконання ми звертаємося до свідомості, почуттів, життєвого досвіду з метою формування свідомого ставлення до результатів художньо-творчої діяльності. Переконання здійснюється лише в єдності з іншими методами виховання, а саме: переконання шляхом бесіди, дискусії, за допомогою конкретного прикладу, на основі громадської думки тощо.

Третьою педагогічною умовою формування готовності до створення народного стилю одягу є активізація самостійної роботи з використанням особистісно зорієнтованої взаємодії з оточуючим середовищем, яка базується на розкритті індивідуальних якостей суб'єктів діяльності.

Сучасна художньо-творча діяльність неможлива без звернення до особистості. Особистісно зорієнтований підхід забезпечує розвиток і саморозвиток особистості, виявляючи її індивіду-

альні здатності, схильності, досвід, інтереси, а також уможливує реалізувати себе в тому чи тому виді художньо-творчої діяльності. Мета й завдання особисто зорієнтованого підходу полягає у самостійній художньо-творчій діяльності, в застосуванні отриманих різнорівневих завдань із можливістю вибору в процесі творчої діяльності особисто значимих способів їх виконання.

Звернення до внутрішньої чутливості під час художньо-творчої діяльності, емоційності, осмислення власних переживань, втілення власного суб'єктивного відчуття художнього стилю в процесі художньо-творчого сприйняття забезпечують методи емпатії, інверсії, синектики, синестезії, особистих асоціацій та самовираження.

З позиції особистісно зорієнтованого підходу до створення народного стилю одягу слушно враховувати те, що процес становлення ціннісних орієнтацій повинен передбачати свободу особистості у виборі цінностей, давати їй простір для самореалізації. Доцільно підтримувати самовиявлення особистості; враховувати інстинкти і темперамент, а також інтелект особистості; пам'ятати, що художні цінності краще засвоюються у процесі конкретних творчих дій.

Запровадження педагогічних умов формування готовності до створення народного стилю одягу передбачає використання наступних підходів:

- системного, який відображає сутність системології народного стилю одягу;
- компетентнісного, спрямованого на формування певних компетентностей у створенні народного стилю одягу;
- особистісно зорієнтованого, який передбачає формування індивідуального стилю діяльності;
- праксеологічного, реалізація якого спрямовується на вироблення необхідних умінь і навичок раціональної творчої діяльності;
- культурологічного, який забезпечує врахування художньо-творчого досвіду попередніх поколінь, зростаючих вимог до фольклорної діяльності зі створення зразків одягу в сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства;
- аксіологічного, реалізація якого спрямовується на формування ціннісного ставлення як до фольклорних традицій, так і до усвідомлення важливості індивідуальної роботи кожного суб'єкта діяльності;
- технологічного підходу, що базується на вдосконаленні організаційно-технологічних структур художньо-творчого процесу, виборі стратегії і тактики використання інноваційних технологій для оптимізації творчої діяльності.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розробок. Таким чином, в результаті проведеного дослідження нами уточнено зміст дефініцій «умови» та «педагогічні умови», схарактеризовано стиль українського вбрання. У процесі

проведення пошукової роботи ми визначили педагогічні умови формування готовності до вивчення особливостей народного стилю одягу Великодобронської громади Закарпатської області, а саме: стимулювання мотивації до розвитку творчого потенціалу особистості у створенні народного стилю одягу; створення народного стилю одягу визначаємо в сегменті використання інтерактивних форм і методів художньо-творчої діяльності з метою актуалізації потреби в самовдосконаленні й розвитку особистісних якостей; активізація самостійної роботи з використанням особистісно зорієнтованої взаємодії з оточуючим середовищем, яка базується на розкритті індивідуальних якостей суб'єктів діяльності.

У процесі дослідницької діяльності доведено, що запровадження педагогічних умов формування готовності до створення народного стилю одягу передбачає використання наступних підходів: системного, компетентнісного, особистісно зорієнтованого, праксеологічного, необхідних умінь і навичок раціональної творчої діяльності, культурологічного, аксіологічного, технологічного.

Перспективи подальших наукових досліджень зумовлені обґрунтуванням критеріїв, показників і рівнів готовності до створення народного стилю одягу відповідно до певних регіональних цінностей та вимог сьогодення.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бігунець, В., Рубіш, Ф. Лохово в долонях Карпатських гір, Мукачево: Карпатська вежа, 2020. 430 с.
2. Борисов В. Педагогічні умови підвищення ефективності системи громадянського виховання особистості. Педагогічний альманах. 2011. № 10. С. 15–18.
3. Гайова С. Сорочки долини Закарпаття // Народне мистецтво. 2005. Вип. 29–30.
4. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / під заг. ред. О. Овчарук. К.: К. І. С., 2004. 112 с.
5. Косміна О. Ю. Традиційне вбрання українців. К.: Балтія-Друк, 2011. Т. 1: Полісся; Карпати. 2011. 160 с.
6. Косміна О. Ю. Традиційне вбрання українців. К.: Балтія-Друк, 2011. Т. 2: Полісся; Карпати. 2011. 160 с.
7. Коцан, В., 2014. Традиційний народний одяг як прояв ідентичності етнографічних груп українців Закарпаття (XIX – першої половини XX ст.), Народознавчі зошити. № 1, С. 80–97.
8. Матейко К. І. Український народний одяг. К., 1977.
9. Миронов В., Перепелиця А. Український костюм. К., 1983.
10. Ніколаєва Т. Історія українського костюма. Київ: Либідь, 1996.
11. Словник іншомовних слів / за ред. О. С. Мельничука. 2-е видання, випр. і доп. К.: Українська радянська енциклопедія, 1985. 966 с.
12. Українське народне вбрання / Галина Стельмашук; Львів. нац. акад. мистецтв. Львів: Апіорі (Ю. Николишин), 2013. 255 с.

REFERENCES

1. Bigunets, V., Rubish, F. (2020). *Lokhovo v dolonyakh Karpat-s'kykh hir*. [Lokhovo in the palms of the Carpathian mountains]. Mukachevo.

2. Borysov, V. (2020). *Pedahohichni umovy pidvyshchennya efektyvnosti systemy hromadyans'koho vykhovannya osobystosti*. [Pedagogical conditions for increasing the effectiveness of the civic personality education system]. Kyiv.
3. Gaiova, E. (2005). *Sorochky dolynyan Zakarpattya*. [Shirts of Dolynians of Transcarpathia].
4. *Kompetentnisnyy pidkhid u suchasniy osviti : svitovyy dosvid ta ukrayins'ki perspektivy: Biblioteka z osviti'nyi polityky*. (2004). [Competency approach in modern education: world experience and Ukrainian perspectives: Library of educational policy]. Kyiv.
5. Kosmina, O. Yu. (2011). *Tradysiyne vbrannya ukrayintsiv*. [Traditional clothing of Ukrainians]. Kyiv.
6. Kosmina, O. Yu. (2011). *Tradysiyne vbrannya ukrayintsiv*. [Traditional clothing of Ukrainians]. Kyiv.
7. Kotsan, V., (2014). *Tradysiynyy narodnyy odyah yak proyav identychnosti etnografichnykh hrup ukrayintsiv Zakarpattya XIX – pershoi polovyny XX st.*, [Traditional folk clothing as a manifestation of the identity of ethnographic groups of Ukrainians of Transcarpathia (XIX – first half of XX centuries)].
8. Mateyko, K. I. (1977). *Ukrayins'kyi narodnyy odyah*. [Ukrainian folk clothes]. Kyiv.
9. Mironov, V., Perepelitsa, A. (1983). *Ukrayins'kyi kostyum*. [Ukrainian costume]. Kyiv.

10. Nikolayeva, T. (1985). *Istoriya ukrayins'koho kostyuma*. [History of Ukrainian costume]. Kyiv.
11. *Slovyk inshomovnykh sliv*. (1985). [Dictionary of foreign words]. Kyiv.
12. *Ukrayins'ke narodne vbrannya*. (2013). [Ukrainian national costume / Halyna Stelmashchuk]. Lviv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

КОКАШ Ержейбет Карлівна – викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: вивчення походження та використання народного стилю одягу.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KOKASH Erzheybet Karlivna – teacher of the department of pedagogy, psychology, primary and preschool education and management of educational institutions of the Transcarpathian Hungarian Institute named after Ferenc Rakotsi II.

Circle of scientific interests: study of the origin and use of folk style of clothing.

Стаття надійшла до редакції 19.05.2024 р.

УДК 316.34

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2024.08.134

LÁNCZI Viktória Geizivna – Assistant professor at the Department of Pedagogy, Psychology, Tlementary, Preschool Education and Management of Educational Snstitutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education. ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3278-9176>

FELSŐOKTATÁSBAN TANULÓ, ELSŐ GENERÁCIÓS KISEBBSÉGI HALLGATÓK PÁLYAMOTIVÁCIÓI

ЛАНЦІ Вікторія Гейзівна. КАР'ЄРНІ МОТИВАЦІЇ ПЕРШОГО ПОКОЛІННЯ СТУДЕНТІВ-МЕНШИН У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Література про соціальну мобільність студентів першого покоління підтверджує, що ці студенти часто починають здобувати вищу освіту у невисхідному становищі. (Відсутність) культурного та економічного капіталу, а також освітній рівень їхніх батьків впливають на їхній вибір кар'єри та можливе припинення навчання. У цьому дослідженні ми вивчаємо фактори, що впливають на кар'єрну мотивацію, розглядаючи питання, пов'язані з навчанням студентів-першокурсників з числа національних меншин (N=97).

Ключові слова: кандидати на посаду вчителя, студенти першого покоління, кар'єрна мотивація, національні меншини.

CHAINS Victoria Geizivna. CAREER MOTIVATIONS OF THE FIRST GENERATION OF MINORITY STUDENTS IN HIGHER EDUCATION

The literature on the social mobility of first-generation students confirms that these students often start higher education at a disadvantage. The lack of cultural and economic capital, along with the educational background of their parents, influences their career choices and potential dropouts. In this study, we explore the factors influencing career motivation by examining issues related to the education of first-year national minority student teachers (N=97). Our aim is to analyze minority teacher candidates' satisfaction with their skills, training, and future plans using a questionnaire method.

The results of the pilot research show that the majority of teacher trainees are first-generation students living in minority communities in Ukraine, currently a war-torn country. According to the results of the pilot research, first-generation students make up more than half of the first-year teacher trainees. One of their most prominent motivations for choosing an institution is the ease of access to education, and they choose teacher training mainly to broaden their knowledge. This study examines the career motivations of student teachers from ethnic minority backgrounds.

Professional socialization is a lifelong, dynamic process from the moment an individual makes a career choice, influenced by a number of factors. After graduation, the individual incorporates professional expectations into their self-image, leading to the formation of a professional identity. During training, students have the opportunity to acquire skills and knowledge that meet the expectations of the profession, which can lead to a greater sense of commitment to the profession. The target group of this thesis is young members of a Hungarian minority community enrolled in